1945 anul afirmării Sportului popular

Contribuția sportului militar în ridicarea biologică a poporului român

Referindu-mă la activitatea resortului militar O. S. P. trebue să amintesc că stagiul militar este perioada în care cetățeanul, fiu al poporului, își însușește meșteșugul armelor cu scopul de a [illegible] poporul și drepturile lui. Dacă până acum Armata era silită să se situeze în afara diferitelor probleme ce agitau massa poporului, fiind prin aceasta privată de exercitarea drepturilor de cetățean, prin acțiunea de democratizare a Armatei, componenții ei: soldații și ofițerii, devin din ostași pur și simplu, ostași cetățeni. Dar pentru aceasta era nevoie de o acțiune de lămurire și culturalizare a ostașilor, acțiune pe care o exercită cu succes aparatul E.C.P. al Armatei. Acestui aparat îi revine între alte misiuni importante și aceea de a organiza și difuza sportul și educația fizică în massele ostășești. Dacă din punct de vedere tehnic și interior organizatoric aparatul E. C. P. se ocupă de sportul ostășesc, era totuși nevoe de un organism care să coordoneze relațiile sportive militare cu organizațiile sportive făcând parte din celelalte resorturi, relații cari să contribue, prin sport, la înfrățirea dintre Armată și popor.

Această acțiune organizatorică și coordonatoare îi revine resortului militar, prin reprezentanții săi în diferitele comisiuni O. S. P. Deși cu activitate de numai două luni, având de învins dificultăți tehnice și lipsa de material sportiv, sportul militar s'a manifestat viguros atât din punct de vedere al performanțelor cât și al difuzării sportului în massele largi ostășești. Comandanții secunzi E.C.P. precum și ceilalți ofițeri și ostași din unități au înțeles să depună muncă și să facă sacrificii pentru a organiza asociații sportive militare, cu scopul nu numai de reprezentare sau de realizări de performanțe, ci mai ales ca aceste asociații sportive militare să mobilizeze ostașii în practicarea sportului și exercițiilor fizice, contribuind prin aceasta la ameliorarea condiției biologice a Armatei Române.

Astfel în răstimp de mai puțin de o jumătate de an, sportivii militari au înregistrat performanțe lăudabile, întrecând în rezultate echipe și cluburi cu veche tradiție sportivă.

In afară de activitatea sportivă, cunoscută, a celor două divizii de voluntari „Tudor Vladimirescu-Debrețin" și „Horia, Cloșca și Crișan", trebue să menționăm rezultatele obținute, în special la foot-ball de echipa Rgt. 2 Art. Grea care deși de curând înființată, a jucat în campionatul districtual al orașului București, clasându-se a doua, la [illegible] sată, suferind numai o înfrângere. Deasemeni tot la foot-ball, sport foarte apreciat de soldați, au obținut rezultate excelente Div. 2-a Munte Dej, Bat. 3 I. R. A.-Roman, A. S. Marina, A. S. Garnizoana Alba-Iulia, C. T. Covurlui, Rgt. 3 Art. Grea, apoi din Sibiu: Arsenalul Armatei, Bat. I Auto, Centrul de Instrucție al Cavaleriei, Școala Militară de Infanterie și Administrație, etc.

Dar nu numai foot-ballul intră în preocupările sportive ale ostașilor. Astfel la box în afară de cunoscutul boxeur Ilie Ursu dela Rgt. 1 Transmisiuni, Bat. 8 V-tori M-te se mândrește cu frt. Titu Tănăsescu campion regional. Tot Bat. 8 V-tori M-te mai are 4 atleți cari au obținut insigna de atlet complet.

Trebue semnalată deasemeni intensa activitate a Jandarmilor din București, cari datorită eforturilor d-lui maior Filipescu G. și lt. Popescu Dan au înființat o asociație polisportivă, activând chiar în competiții oficiale la tir și volley-basket, urmând ca la primăvară să-și afilieze și celelalte secțiuni existente.

Inainte de încheiere nu trebue trecută cu vederea activitatea Centrului Militar de Ed. Fizică (C. M. E. F.) unde munca d-lor maior Lebrun, comandantul Centrului și maior Panescu s'a încununat de succes prin reușita galei de scrimă dela Cercul Militar, unde pentru prima oară au participat și doi subofițeri dând un caracter cu adevărat democratic acestei gale. Tot Centrul Militar de Ed. Fizică e acela care a înscris și 10 militari la Campionatul de box al Bucureștiului.

Dacă aceste rezultate incomplete nu vor satisface pretențiile unora, totuși ele sunt o garanție că sportul militar merge cu pași siguri spre progres și rezultatele viitoare ale muncii anonime, dar plină de însuflețire, a organizatorilor asociațiilor polisportive militare, vor constitui o revelație pentru sportul românesc și un pas înainte pentru realizarea lozincei sportului popular: „Toate sporturile pentru popor".

Prof. Leon Teodorescu
Secretarul resortului militar din Comisia Centrală O. S. P.

SPORTUL IN ARMATA română democrată

Adesea mi-se întâmplă să întâlnesc vechi cunoscuți care se arată sincer surprinși și unii chiar mai mult sau mai puțin încântați de întorsătura pe care au luat-o lucrurile în trebile țării dela 23 August 1944 încoace. Unii sunt lămuriți, alții vor să se lămurească și în fine unii nu vor nimica pur și simplu.

— A... dragă! Am citit despre sportul în Armata Română democrată... Mi-se pare în „Sportul Popular" Nu? Foarte frumos, foarte frumos. Cel puțin de azi încolo vom putea merge gratuit la matchuri... Că sub regimul trecut nu puteai dragă, nu era chip...

Atâta înțeleg unii din sportul în armată.

In viața bărbaților există o perioadă numită „milităria" care după unii din trecut, era un corespondent al durerilor moderne. In această concepție militarul era îmbrăcat în anumite incapacități care-l scotea din lumea gânditorilor pentru doi sau trei ani — după articolul respectiv din legea recrutării.

Sportul în armată, practicat pe alocuri de către unii diletanți și încurajat din exces de sportivitare de către unii Superiori, era o vagă digresiune dela viața de cazarmă.

In armata română nouă — armata democrată — sportul nu este un scop. El este un mijloc de educare al masselor ostășești care-și vor prelungi mâine viața în marea cetățenilor celor mulți. Sportul în sine nu este numai un mijloc de a distra pe spectatori. Nu spectatorul este ținta într'o manifestație sportivă ci însuși sportivul, însuși omul ce se mlădiază și caută să se întreacă pe sine însuși. Și în această goană spre mai înainte spre mai sus, spre mai repede, alături de corp se antrenează spiritul care la rândul lui întărâtă corpul împingându-l mereu înainte.

Societatea este formată din oameni. Oameni sănătoși, societate sănătoasă. Oameni viguroși, societatea viguroasă.

In armata română-democrată acest lucru se știe prea bine. Deaceea Inspectoratul General al Armatei pentru Educație Cultură și Propagandă și-a pus printre principalele mijloace de educare a ostașului practicarea sportului de massă, a sportului pentru cei mulți și dacă se poate pentru toți.

Ostașul român din zilele noastre are prea puține noțiuni asupra sportului în genere. Alta este situația soldatului din Armata Roșie care intră de recrut cu noțiuni sportive clare și cu un antrenament destul de înaintat, dobândit din fragedă copilărie în școală și în organizațiile sportive sătești. Și acest factor a contribuit cât se poate de mult la sdrobirea hitleriștilor. Noi, care am luptat cot la cot cu ei, cunoaștem extraordinarul efort fizic pe care ostașul roșu l-a făcut cu ușurință urmărind pe inamic pas cu pas, zi de zi, fără oboseală.

La această performanță poate și trebuie să ajungă și ostașul român. Dacă nu cel de azi apoi fără îndoială cel de mâine.

Dar ziceam că ostașul român, de azi nu are suficiente noțiuni sportive. Sau chiar deloc. Spunem acest lucru pentru a arăta că munca în acest domeniu este foarte grea. Trebuie să iei totul dela început cu dublu scop: Intâi pentru a-l „sportiviza" pe soldat și al doilea pentru a forma din ostașul cetățean un element util societății și în acest domeniu după lăsarea lui la vatră.

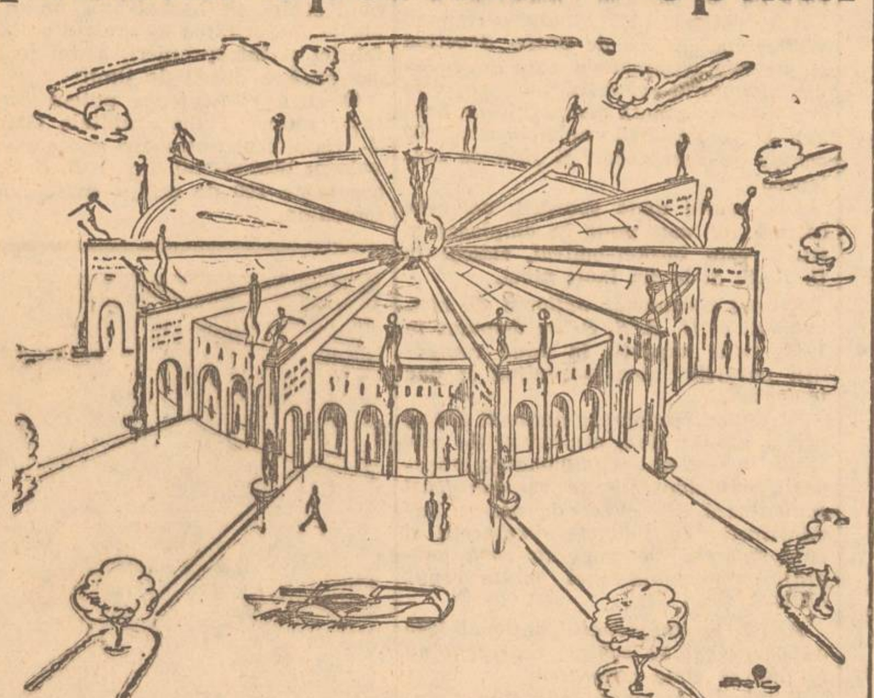
Timpul dela încetarea ostilităților până la închiderea sezonului de toamnă a fost prea scurt pentru manifestațiuni publice sportive militare. Dar sezonul ce vine ne va aduce surprize plăcute.

Un lucru este bine de reținut:

In domeniul sportiv — ca și în alte domenii — ostașul armatei române democrate nu trebuește privit ca un om izolat de societate, ca un om eșit din orbita vieții cetățenești. Ostașul nou înafara meșteșugului armelor va mai duce în sat la el și cunoștințe suficiente sportive pentru a le populariza consătenilor. Și vor prinde. Sportul de mase nu se poate să nu placă. Numai să se ocupe cineva de el și să se dea posibilități.

Maior Câmpianu Valeriu

Palatul Sportului Popular

inițiat de d. prim-ministru Dr. Petru Groza, a ajuns din proect în prima fază a realizării. Terenul pe care se va construi a fost fixat vis-à-vis de stadionul Venus, pe str. Știrbei-Vodă, întrucât cei care se ocupă de realizarea palatului, încă nu s'au oprit asupra vreunui plan de construcție, desenatorul nostru ERIC a imaginat construcția din acest desen. Palatul va trebui să adăpostească un bazin de înnot acoperit, o sală corespunzătoare pentru gale de box, curse cicliste, volley și basket și alte reuniuni sportive în timpul iernii.

Sportul popular în anul 1945
— Triumful unei idei —

Promovarea unui tip uman de bună condiție fizică și morală, este încă unul din deziderates primordiale ale forma cea mai completă în disciplina sportului. Pentrucă acolo unde se face sport, sănătatea se simte „la ea acasă". Iar sănătatea asigură echilibrul perfect dintre forța morală și validitatea fizică, ceeace reprezintă idealul.

In agitațiile și neliniștile zilnice, sportul este un propulsor de sănătate un generator de sănătate trupească pe care o întregește, în mod necesar, cea sufletească.

Prin sport și viață în aer liber se pastreaza sănătatea și se mărește randamentul muncii fizice și intelectuale.

★

Dela 23 August 1944, în țara noastră s'a pășit, în sport, pe această cale. Mai mult, am putea spune că s'a mers în pas cu vremea.

S'a atribuit sportului importanța pe care o merită și i s'a recunoscut rolul de educator. Spre deosebire însă de timpurile trecutelor regimuri sportul veleatului de după 23 August 1944 și-a lărgit orizonturile. Din spectacol clasicizant, unilateral și apanagiu boeresc, el a devenit simplu unificator, al tuturor, al masselor largi populare, cărora le oferă, pe tava rezultantelor deplina sănătate. Muncitori, țărani, intelectuali, femei și bărbați, toți trebuie să știe să se bucure în egală măsură de binefacerile naturii, pe care voința, în sport, le transformă în realități practice.

★

Urmând aceste principii călăuzitoare, care se cereau imperios aplicate, — ia ființă, la 15 Septembrie 1944, Organizația Sportului Popular, care și-a propus (și a reușit în parte, până acum) să centralizeze dirijarea, susținerea și difuzarea în straturi cât mai largi, a sportului.

Sarcina nu a fost ușoară, pentrucă era vorba de numeroase ramuri sportive, care se cereau cauterizate, în locurile infectate de reacționarism, și ades complet reorganizate. S'a purces însă la muncă constructivă și roadele nu au întârziat să vină.

Cu resorturi principale diriguitoare (sindical, militar, școlar, rural, universitar), O.S.P. a putut stăpâni repede și ușor frânele tuturor sporturilor, dirijându-le spre ținta lor ideală: popularizarea în toate massele întâi de toate și abia în al doilea rând, (ceeace este corect și important) căutarea performanțelor.

★

Toate aceste principii permit tragerea unei concluzii de căpetenie, care caracterizează perfect și, am putea spune, face cinste, noului suflu, care respiră în sportul românesc democratic. Este vorba de amatorizarea completă a sportului românesc, de isgonirea racilei care era profesionismul, de înscăunarea unei politici sănătoase și noui, în cadrul căreia primează respectul față de om.

★

Niciodată mai mult ca acum nu s'a simțit interdependența strânsă ce există între sport și muncă. S'a dat cu tifla peste nasul economiștilor care considerau sportul un simplu divertisment. Sportul și-a vădit majoratul atunci când a devenit pentru muncitor cel mai prețios auxiliar. Noțiunile se învârtesc într'un cerc care împrumută titlul de vițios doar consensului general din logică. Orice lucru manual sau intelectual pretinde, după săvârșirea lui, o destindere. Și cea mai bună nu poate fi decât sportul, cu accesoriile lui: viață în aer liber, relaxare, oțelire a trupului. Dar reversul medaliei este tot spre folosul muncitorului. Pentrucă urmarea exercițiilor sportive nu este decât întărirea trupului său, evidențierea calităților fizice și spirituale, ceeace contribue la un randament mărit al producției.

Este poate nimerit locul să arătăm că sportivii au fost adeseori în fruntea activității de reconstrucție a țării. Confederația Generală a Muncii, prin Comisia Centrală Sportivă, a relevat acest lucru și l-a cinstit cu distincțiuni. „Primii la mărirea producției, primii în sport", a fost lozinca muncitorilor sportivi ai ultimului an. Activitatea lor a fost concretizată în mișcarea sportivă sindicalistă și consemnată cu prisosință în toate reportagiile care înseilau viața muncitorilor în fabrici. Peste tot, în furomenești, au fost evidențiate brațele vânjoase și sufletele cinstite, cucerite pe terenurile de sport.

★

Tinerețea este caracteristica cea mai evidentă a sportului. Ea se simte

D. IULIU ORBAN
secretarul general al O. S. P.

în toate fibrele și manifestările sportivului.

Iată de ce organizația cea mai înrudită sportului a fost tocmai Tineretul Progresist. Cu un resort sportiv foarte activ, T.P. a realizat pe teren înfăptuiri remarcabile. A organizat concursuri tot anul, în toate ramurile sportive și a avut timp încă să trimită și reprezentative de propagandă în provincie. Pentrucă T. P. a urmărit deschiderea gustului și promovarea zelului pentru sport, conștient fiind de rolul său salutar în bună starea fizică a tineretului.

★

Nu putem trece cu vederea faptul că la Congresul Tineretului Antifascist din Balcani, ținut la Belgrad în Iulie 1945, s'a rezervat sportului o comisie specială, care să studieze problema relațiilor prin sport ale tineretului balcanic și să elaboreze soluții.

Datorită acestei inițiative ne-am putut bucura în luna Septembrie 1945 de vizita echipei de football a partizanilor sârbi din Belgrad „Steaua Roșie", care a disputat, la noi în țară, patru matchuri cu mult succes.

★

Relațiile sportive cu străinătatea, în anul trecut, nu trebuiesc privite cu scepticism. Peste lipsa de semnificație a rezultatelor (adevărat că ades defavorabile nouă), se ridică simbolul unor fapte de prima mărime: strângerea legăturilor de prietenie sinceră cu sportivii țărilor vecine; întinderea mâinilor calde de anarea altor mâini, din strângerea carora a dispărut ura; priviri fățișe în care șovinismul este anacronic.

Echipa de football a României a jucat la Budapesta, la 30 Septembrie 1945 și în aceiași zi, la Timișoara, selecționata orașului întâlnea pe cea a Budapestei. D. prim ministru dr. Petru Groza, care asista la joc, a avut ocazia să se exprime, în fața microfonului, astfel: „Sunt mulțumit din suflet că, însfârșit, văd luptându-se aceste două popoare pe terenul de sport și nu pe câmpul de luptă!".

La 28 Octombrie 1945, echipa de football a Sofiei juca la București, iar peste o lună, la Sofia, se semnau protocoalele unei trainice convenții sportive.

Footballului românesc i s'a făcut însă cea mai mare cinste prin prezența în București, în toiul iernii, a primei echipe sovietice care calcă pământul României, Dynamo din Tbilisi (Tiflis-Georgia).

In celelalte sporturi, reluarea relațiilor a fost nu mai puțin fructuoasă. La polo pe apă, am primit vizita echipei maghiare M. T. K. din Budapesta, iar la box și lupte, reprezentativele Timișoarei și Banatului au fost în permanent contact cu formațiile din Budapesta.

★

Toate manifestațiile sportive ale anului au culminat însă prin marea demonstrație care a aureolat ziua de 16 Septembrie 1945 „Ziua Sporturilor" a fost serbată cu fastul cuvenit și ea s'a bucurat de participarea d-lui prim-ministru Dr. Petru Groza, ca și a reprezentanților oficiali ai țărilor vecine.

Au defilat în acea zi mii de sportivi au subscris, prin marșul lor, la necesitatea ideii de sport, la simfonia aceasta a mușchilor și a caracterelor care este sportul.

„Ziua Sporturilor" a programat manifestațiuni sportive de mare însemnătate, ele înglobând toate ramurile sportive și pe toți reprezentanții sportului românesc democratic.

A fost triumful nouii idei de sport și meritul nu trebuie sustras Organizației Sportului Popular, ale cărei străduințe pe această cale a propășirei, sunt strălucit ilustrate prin fapte. Este suficient să mai amintim că la încheierea anului s'au realizat două proecte de mare suprafață: „Palatul Sportului Popular" și fabrica de echipament și material sportiv.

★

Anul sportiv care s'a încheiat nu a fost anul performanțelor practice, al bilanțurilor numerice; el a fost doar semnul victoriei ideologice, ceeace este important, pentrucă anul care vine promite să ne dea, pe lângă satisfacția victoriei platonice și bucuria rezultatelor pe care acum nu le-am putut consemna la activ, dar pe care le considerăm trecute la această rubrică, anul viitor cu siguranță.

S'a spus la începutul acestor rânduri că, pentru noi, primează însușirea generalizată a noțiunei de sport pentru masse și numai în al doilea rând cinstim performanțele. Si asa cum victoria a fost a prezentului, ea va fi și a viitorului.

V. B.

ANUL TURISTIC O. S. P. 1945

Turismul românesc, până la 23 August 1944, nu a însemnat altceva decât un lux la îndemâna claselor înstărite.

Faza aceasta a turismului, văzut ca îndeletnicire de lux se caracterizează prin aspectele politicei turistice dusă înainte de 23 August: investiții enorme în construcții mătăhăloase și inutile, combinate cu tendința de a atrage în țară străini bogați, lăudându-li-se eleganța unui hotel de pe o plaje, sau belșugul gastronomiei românești.

Massele populare ale țării, mulțimile de muncitori, funcționari, tineret, au fost neglijate cu totul de regimurile trecute, prin felul în care turismul era organizat.

Incă înainte de 6 Martie, Organizația Sportului Popular și secția de turism a Confederației Generale a Muncii, luaseră contact cu forurile oficiale ale turismului românesc. S'au pus astfel bazele unei colaborări care s'a dovedit ulterior din ce în ce mai rodnică.

Cea dintâi realizare a fost seria de excursii turistice muncitorești organizate în regia colectivă a C. G. M., O. S. P. și O. N. T. Cu eforturi unite, de ordin material, tehnic și administrativ, au reușit să fie pentru prima oară scoși din București și plimbați prin țară, în cele mai bune condiții de confort, găzduire și masă, grupuri masive de muncitori de la numeroase întreprinderi din Capitală. Pe Valea Prahovei, în Ardeal, pe Valea Oltului, pe Dunăre, la Curtea de Argeș, grupurile de muncitori excursioniști, în autobuze sau cu automotoare au vizitat țara, cunoscându-și tovarășii de muncă de prin alte locuri și înfrățindu-se cu ei în acelaș crez al libertății.

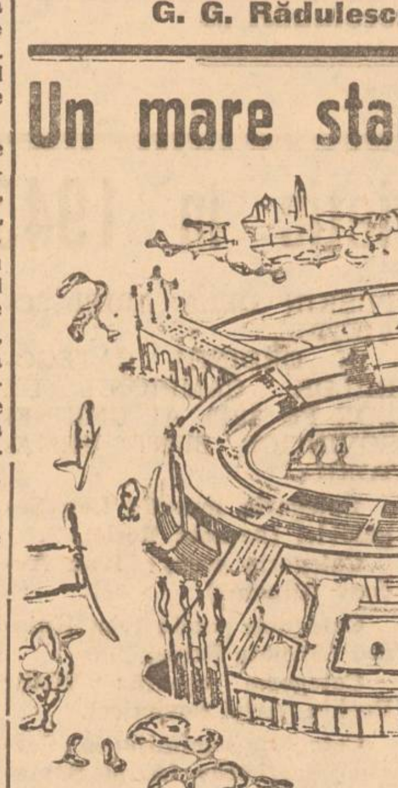
Indrumându-și munca și în alte sectoare, Oficiul Național de Turism, întemeiat pe inițiativa O. S. P., a luat în patrimoniul său averea fostei asociații turistice hitleriste S. K. V. Cele 22 cabane ale acesteia, în care se lăfăiau cu șovină exclusivitate sașii din grupul etnic german și cei din Hitler jugend până la 23 August 1944 au putut fi astfel cu adevărat redate circulației turistice românești.

Au fost stabilite reduceri de 50% asupra taxelor de dormit pentru membrii secției de turism O. S. P., C. G. M. și Tineretului Progresist. In iarna aceasta, cabanele vor adăposti grupuri compacte de muncitori; pe lângă ele vor funcționa școli de ski care vor avea rolul să difuzeze acest sport sănătos în straturile adânci ale massei muncitoare.

In acelaș spirit de colaborare, rod al vremurilor noui, O. S. P. și C.G.M. cu asistența tehnică a O. N. T. au organizat colonii pentru muncitori cari au funcționat în vara trecută la munte. De asemeni, mult mai mare acesta numărul muncitorilor cari s'au bucurat de concedii de sănătate în stațiunile balneare și turistice prin grija întreprinderilor, autorităților și Ministerul Asigurărilor Sociale.

G. G. Rădulescu

Un mare stadion în București

este dorința tuturor sportivilor bucureșteni. Intrucât Confederația Generală a Muncii s'a gândit la terenul velodromului din Șos. Ștefan cel Mare, unde proectează construirea unui mare stadion modern, desenatorul nostru ERIC își permite să dea sugestii forurilor comptetente. După imaginația lui, stadionul va cuprinde 3 părți distincte ca întrebuințare, dar organic legate din punct de vedere al construcției: 1. Stadion pentru volley, basket, tennis, box și iarna patinoar artificial: 2. Stadion pentru foot-ball, atletism, rugby și cu pistă de ciclism: 3. Bazin de înnot.

REALIZARILE TINERETULUI PROGRESIST

Dacă ne gândim puțin la trecutul tineretului nostru, vedem că anii de dictatură și educație șovină au influențat puternic mentalitatea lui. Tineretul acesta a fost întunecat de patimi necunoscute în trecutul poporului nostru, unitatea lui de gândire a fost sfărâmată.

Unele din aceste rezultate ale propagandei fasciste mai sunt prezente și de tineret care să lupte pentru refacerea morală a tineretului nostru a fost o necesitate impetuoasă.

Dar divizarea tineretului în diferite organizații nu a adus decât, vrajbă și slăbirea efortului general al țării noastre. Iată, dar dece tineretul progresist luptă și prin sport pentru unitatea tineretului, în stare să contribue la refacerea țării noastre.

Politica legionară-fascistă, s'a încuibat în rândurile tineretului trimițându-l cu bâta și revolverul în mână, să omoare, să schingiuiască, în numele unor doctrine străine sufletului și intereselor românești.

Sub aceste perspective și-a început activitatea la 25 Iunie 1945, resortul sportiv al Tineretului Progresist care și-a luat ca sarcină, propagarea sportului în massele largi tinerești, pe baze democrate, pentru înfrățirea întregului tineret din toate clasele sociale, indiferent de credință sau naționalitate.

Cu aceste sarcini am pornit la muncă și am reușit într'o oarecare măsură să antrenăm tineretul nostru, printr'o serie întreagă de manifestațiuni sportive care au strâns pe terenurile de sport, tineri muncitori, studenți, elevi și țărani, ce au arătat o dorință nestrămutată pentru sport.

Am organizat numeroase manifestațiuni polisportive, matchuri de football, wolley-ball, ping-pong, atletism, natație, box, ciclism etc.

Tot în acest timp s'au pus bazele numeroasele echipe ce activează în toate ramurile sportive: 190 echipe la foot-ball, 8 centre unde se face box, 5 centre de natație, 3 la turism, 5 la bascket, 3 la lupte greco-romane, 2 la handball (dintre care una femenină în satul Arghireș depe lângă Cluj), 2 2la atletism, 38 la wolley-ball, 36 la ping-pong, 5 la popice, 15 la șah, 2 la ciclism, etc.

Desigur că o atenție deosebită a fost dată elementului rural, menținându-se o strânsă legătură între sat și oraș. —Numeroase echipe de tineri țărani și tinere țărance au luat ființă în satele; Episcopia Bihorului 1 echipă, Plasa centrală 4 echipe, plasa Călad 2 echipe, Valea lui Mihai 1 echipă, Salonta 3 echipe în jud. Bihor, ramureș, satul Arghireș 1 echipă, Huedin 3 echipe Mida 2 echipe, Răscruci 1 echipă, Suciogu 1 echipă, Baciu 1 echipă, în jud. Cluj, comuna Dichiseni 3 echipe, în jud. Ialomița precum și-în alte multe colțuri ale țării unde echipele rurale se desvoltă din ce în ce mai bine.

Deasemenea trebue menționat tot pentru această perioadă de timp, contribuția tineretului nostru sportiv la opera de reconstrucție a țării, ei fiind printre primii cari au semnat adeziuni pentru brigăzile de reconstrucție. Tot aci trebue semnalată și munca constructivă pe care a dus-o tineretul sportiv prin ridicarea de terenuri de sport în mai toate orașele noastre.

Inainte pentru viitorul nostru, a fost lozinca sub care și-a început lucrările primul Congres Mondial al Tineretului ținut recent la Londra, înainte pentru viitorul nostru, înseamnă să pornim la muncă cu tot elanul și entuziasmul nostru tineresc pentru înfăptuirea unui viitor care să îndrepte întregul nostru tineret și prin sport, spre drumul adevărat al progresului și al democrației pentru care trebue să luptăm cu toții.

Inainte pentru viitorul nostru, să fie deacum adevărata lozincă pentru ridicarea tineretului nostru care nu și-a dat încă seama, că în toată lumea după acest războiu crunt, au început să bată vânturi noui, de adevărată libertate și înfrățire între toate popoarele. E cazul deci să spunem că și noi tineretul n'o să admitem niciodată ca sportul să redevină un mijloc de propagandă anti-democrată.

Tineri sportivi, înainte pentru viitorul nostru.

Tudor G. Vasile
resp. sportiv pe țară al T. P.

Sportul, avantgarda diplomației

MOTTO: Uneori sportivii pot face, ceeace diplomații și oamenii politici nu pot. (Noel Baker, ministru de Stat, la deschiderea matchuhului Dinamo-Chelsea).

Tânăra Organizație a Sportului Popular, în primul an de existență, a realizat din punct de vedere al relațiilor cu străinătatea, legături trainice între popoarele vecine, cu scopul de a strânge tineretul în întâlniri loiale pe terenurile de sport.

Primul pas în relațiunile cu țările vecine, îl marchează Congresul Balcanic al Tineretului Antifascist dela Belgrad, în Iulie 1945, unde au fost puse bazele solidarității popoarelor Balcanice. Paralel cu această conferință s'a ținut o consfătuire a reprezentanților sportivi în vederea organizării de întâlniri și dispute între tineretul sportiv al țărilor Balcanice.

Cel dintâi sol al sportului țărilor vecine a fost d. Dianitcki, inimosul președinte al Naroden Sportului (Sportul Popular), din Bulgaria, care a venit la noi să se consulte în legătură cu organizarea sportivă dela noi.

A urmat „Ziua Sporturilor" la 15 Septembrie 1945, prima manifestare în massă a tineretului democrat românesc, reprezentând toate resoartele sportive dela noi. La această serbare am primit două vizite importante, cari au ajutat enorm la adâncirea raporturilor de prietenie cu alte două state vecine: Jugoslavia și Ungaria.

Jugoslavia lui Tito, eroica națiune a partizanilor și a luptătorilor conștienți antifasciști ne-a trimis echipa de foot-ball Steaua Roșie, campioana Jugoslaviei, condusă de membrii autorizați ai F. O. J. (Forul Suprem de Conducere al Sportului din Jugoslavia).

Al doilea eveniment important cu ocazia Zilei Sporturilor a fost prezența d-lui Iosif Becskö, secretarul general al Nemzeti Sport Bizottsag (Comitetul Național pentru Sport) al Ungariei democrate.

Cu reprezentanții celor două State pe deoparte, și cu reprezentanții Organizației Sportului Popular pe de altă parte s'a ținut o conferință prin care s'a decis reluarea relațiilor sportive și prietenești, între noi și Jugoslavia și Ungaria. In continuare s'a pășit la încheerea unor convenții de amiciție sportivă între Ungaria și România.

Am luat-o înaintea diplomației. Am trecut la o conlucrare strânsă pe tărâm sportiv între două popoare cari în trecut au fost asmuțite unul împotriva celuilalt, de profitorii fascisto-istorici din trecut.

Prin convenția încheiată cele două foruri de conducere superioară sportivă se obligă la menținerea pentru viitor a relațiilor strânse de prietenie conlucrare și solidaritate, în folosul ambelor țări.

La această conferință s'a hotărît, ca un prim pas în relațiuni amicale jocul inter-țări de foot-ball România-Ungaria, la Budapesta, pentru data de 30 Septembrie 1945.

Cu echipa română au făcut deplasarea și conducătorii O. S. P.-ului, cari au adâncit și cimentat relațiile sportivi între cele două țări, pentru viitor, în toate ramurile sportive. A fost un mare pas pentru tânărul sport democratic românesc.

Tratativele au fost încheiate între reprezentanții sportului democratic ale ambelor țări, cu siguranță de trăinicie și de progres.

Următoarea etapă o marchează jocul echipei de foot-ball a orașului Sofia la București. Echipa a fost însoțită de conducătorii Naroden Sportului Bulgar, fixând punctele comune în vederea conferinței Balcanice pentru sport și educație fizică, dela Sofia, din 30 Noembrie și 1 Decembrie.

Pentru a complecta relațiunile cu un alt Stat important, Organizația Sportului Popular, a trimis un emisar în Polonia.

La 30 Noembrie și 1 Decembrie, delegația Română compusă din reprezentanții O. S. P.-ului, Comisiei Centrale Sportive din Confederația Generală a Muncii, Tineretului Progresist s'a deplasat la Sofia în vederea Conferinței Balcanice pentru sport și educație fizică.

Delegațiile Jugoslavă și Albaneză nu puteau fi prezente și din această cauză conferința a luat caracterul unei conferințe Bulgaro-Române.

In protocolul semnat, s'au pus bazele colaborării în viitor, căzând de acord asupra tuturor chestiunilor, în toate ramurile sportive. S'a fixat că acordul intervenit între cele două State, să servească ca punct de plecare la viitoarea conferință Balcanică din 15 Ianuarie 1946, dela Sofia.

Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, ne-a trimis ca prim sol puternica echipă de foot-ball: Dynamo din Tbilisi fiind însoțită de reprezentanții autorizați ai Comitetului Central pentru educație fizică și sport dela Moscova. Cunoscând generozitatea și ajutorul dat în toate domeniile de marea noastră vecină, discuțiunile pe tărîm sportiv vor influența în mod cu totul excepțional mișcarea noastră sportivă, prin începerea unor relațiuni sportive cu marea noastră aliată.

Cehoslovacia renăscută ne-a trimis un reprezentant sportiv, cu scopul de reluare ,a legăturilor sportive. Tratativele sunt în curs și se vor solda desigur, printr'un acord.

Din cele redate, reiese clar că Organizația Sportului Popular, este singura organizație sportivă recunoscută în străinătate și care prin convențiile încheiate cu toate statele vecine a consolidat poziția internațională a sportului românesc.

Bilanțul este activ și pe măsură ce Organizația Sportului Popular își va întări contactul sportiv cu țările vecine, sportul românesc va ajunge la o maturitate până acum necunoscută.

Nu putem încheia, fără să mulțumim Guvernului prezidat de d-nul dr. Petru Groza, care ne-a dat sprijinul său neprecupețit, înțelegând să sprijine mișcarea sportivă democratică, în felul părintesc și ocrotitor.

Av. A. Mihelffy